

Sygn. akt IV KZ 57/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **R. W.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 września 2015 r.

zażalenia wniesionego przez skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego
Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 6 lipca 2015 r., sygn. akt VI Ka 156/15

odmawiające przyjęcia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Okręgowego w
Gliwicach

z dnia 23 czerwca 2015 r., sygn. akt VI Ka 156/15, z uzasadnieniem

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 23 czerwca 2015 r., sygn. akt VI Ka 156/15, utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 5 września 2014 r., sygn. akt IX K 1174/10, skazujący m.in. R.W. za przestępstwa zakwalifikowane z art. 286 § 1 k.k. W dniu 6 lipca 2015 r. skazany, który nie stawiał się na ogłoszenie wyroku Sądu Okręgowego, złożył w Biurze Podawczym Sądu wnioski o sporządzenie i przesłanie mu uzasadnienia wyroku (wobec deklarowanej później woli wniesienia kasacji wypada jednak przyjąć, że był to wniosek, o którym mowa w art. 524 § 1 k.p.k.). Wydany w tym samym dniu zarządzeniem Zastępcy

Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Gliwicach na podstawie art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 k.p.k. i art. 93 § 2 k.p.k. odmówiła przyjęcia wniosku jako złożonego po terminie, wskazując, że upłynął on z dniem 30 czerwca 2015 r.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany. Zarzucając:

„- błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego zarządzenia w postaci złożenia mojego wniosku po terminie,

- brak znamion określonych w art. 422 k.p.k.”,

wniósł o uwzględnienie wniosku o „sporządzenie wyroku z uzasadnieniem”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Art. 524 § 1 k.p.k., także powołany w zaskarżonym zarządzeniu art. 422 (§ 1) k.p.k., mający zastosowanie, gdy wyrok wyda sąd odwoławczy stanowią, że wniosek o doręczenie wyroku tego sądu z uzasadnieniem, jak też wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku należy zgłosić w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia wyroku. W sprawie R.W. Sąd Okręgowy w Gliwicach wydał wyrok w dniu 23 czerwca 2015 r., zatem łatwo obliczyć, że wspomniany wniosek skazany powinien złożyć nie później, niż 30 czerwca 2015 r. Skoro, czego nie neguje, złożył wniosek w dniu 6 lipca 2015 r., to niezrozumiałe jest podniesienie przez niego zarzutu mówiącego, że zaskarżone zarządzenie wydano w wyniku błędnego ustalenia, iż wniosek został złożony po terminie. Jest oczywiste, że poczynione w tym względzie ustalenie żadnym błędem nie jest dotknięte, a w takim razie decyzję o odmowie przyjęcia złożonego przez skazanego wniosku trzeba uznać za prawidłową, bowiem mającą oparcie w art. 422 § 3 k.p.k. Przepis ten jasno stanowi, że „prezes sądu odmawia przyjęcia wniosku złożonego przez osobę nieuprawnioną lub po terminie”.

Wskazując na „brak znamion określonych w art. 422 k.p.k.”, autor zażalenia zapewne chciał podnieść zarzut obrazy ujętych w tym artykule przepisów postępowania, jednak w żaden sposób nie wskazał, w czym tej obrazy upatruje. W takim razie można poprzestać na stwierdzeniu, że zaskarżone zarządzenie pozostaje w zgodzie z art. 422 k.p.k.

Okoliczności podniesione w zażaleniu – że skarżący o wydanym przez Sąd Okręgowy orzeczeniu dowiedział się telefonicznie w dniu 30 czerwca 2015 r. (w zarządzeniu słusznie nadmieniono, że jeszcze w tym dniu mógł złożyć skuteczny wniosek o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem), a wcześniej bez rezultatu próbował się telefonicznie skontaktować z Sądem, że z powodu wyjazdu służbowego nie mógł osobiście udać się do Sądu i dowiedzieć o treści orzeczenia, jak też złożyć wniosku w innym terminie, wreszcie że nie został pouczone o obowiązkach wynikających z art. 422 k.p.k., ani nie przesłano mu na adres domowy wyroku Sądu Okręgowego – nie mogą rzutować na ocenę zaskarżonego zarządzenia, bowiem nie podważają ustalenia, iż przedmiotowy wniosek został złożony po terminie, zatem i prawidłowości decyzji o odmowie przyjęcia tego wniosku, mającej oparcie w art. 422 § 3 k.p.k. Nie jest natomiast wykluczone podniesienie okoliczności, które zdaniem skazanego usprawiedliwiają złożenie przez niego wniosku po upływie ustawowego terminu, we wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z uzasadnieniem. Na marginesie można wspomnieć, że nie byłoby błędem w procedowaniu rozważenie w sądzie odwoławczym, po ewentualnym wezwaniu skarżącego do zajęcia stanowiska, czy złożone przez niego zażalenie, w którym przedstawił okoliczności rzutujące na termin złożenia przez niego wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, może być potraktowane jako wniosek o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności.

Na koniec celowe będzie zauważyć, że na wniosek obrońcy innego skazanego Sąd Okręgowy w Gliwicach sporządził uzasadnienie wyroku, w którym odniósł się też do apelacji wniesionej przez R. W. Skazany może zatem uzyskać odpis wyroku z uzasadnieniem, o ile poda, że ubiega się o to na podstawie art. 157 § 1 k.p.k. Takie doręczenie nie otwiera jednak drogi do wniesienia kasacji.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.